

НЕИЗВЕСТНИ ПИСМА НА П. К. ЯВОРОВ

Обнародваме четири неизвестни писма на П. К. Яворов от 1901—1904 г. до зетя му Н. Найденов и брата му Никола Крачолов. Писмата разкриват интересни подробности из живота и душевните настроения на поета по време на неговите пътувания из Македония.

Писмата се пазят в Славянския институт на Софийския университет.

1. П. К. ЯВОРОВ ДО Н. НАЙДЕНОВ

София,
28. XII. 901 г.

Кольо,

Азъ напустнахъ вече. Новата работа ми осигурява сжщата заплаता почти.

Мога да се повърна на телеграфчилъка, когато поискамъ. Мога да намъря и друга служба.

Промъната ми беше почти необходима. Азъ търся в македонското движение единъ идеенъ тласъкъ, защото безъ такъвъ не мога да работя, не се чувствамъ достатъчно силенъ да продължавамъ по-нататъкъ литературнитъ си занятия. Търся кипежъ на чувства и страсти, в който да изкълпя душата си от наслоялия се върху нея дрѣбनावожитейски прахъ.

Ако си строша главата о нѣкоя непрѣдвидена прѣграда, ще я строша като честенъ човекъ. А и то ще бѣде по-добро, отколкото да свърша прѣмазанъ, като червий, подъ непосилната тежестъ на омразна чиновническа работа.

Ти поне ще ме разберешъ.

Въ очитъ на хората, моето прѣдприятие непрѣменно ще бѣде вратоломна авантюра. Но ти знаешъ цѣната на хорскитъ мнѣния. Безъ вратоломнитъ авантюри на „нехранимайковци“ като Ботева, България днесъ не би фигурирала на всесвѣтската карта. Първиятъ брой ще излѣзе въ понеделникъ по пладнѣ. Ще го получишъ въ село.

Много здраве на всички.

Стискамъ ти ржката.

Чакамъ писмо.

Твоя Пѣйо.